Advent - Quart diumenge

Per Administrador el dg., 18/12/2016 - 09:00

Is 7,10-14
Rm 1,1-7
Mt 1,18-24

Un embaràs inesperat Segurament els sentiments que té una dona quan està embarassada, quan està esperant un fill, han de ser uns sentiments difícilment expressables. I crec que totes les mares ho poden confirmar. Deu ser una barreja de sentiments de joia, esperança, responsabilitat, inquietud i no sé què més...

I evidentment, Maria no era una excepció. I, a més a més, en Maria se li va afegir, segons el relat evangèlic que acabem d'escoltar, un sentiment de preocupació i, fins i tot, d'angúnia pel que es podia pensar d'ella i, d'una manera particular, per la sorpresa, per l'estranyesa, pels dubtes i pel que podia pensar i fer el seu estimat Josep, l'home bo, a qui estimava de tot cor.

Encarnació sense «trampes»
L'encarnació del Fill de Déu no estalvia moments, situacions, sentiments anguniosos en els que havien de seguir més d'a prop la seva vida en aquest món. Déu no volgué fer excepcions, ni deslliurar dels moments de dolor, pels que passem els humans en moltes i variades circumstàncies. La identificació del Fill de Déu amb la humanitat va ser plena. Déu no fa «trampes». El Déu amb nosaltres, l'encarnació del Fill de Déu es va realitzar en una profunda i perfecta comunió.

I això que està dit fàcilment, cal que ho anem contemplant i ponderant, una mica com ho devia anar fent Maria, que sovint donava voltes en el seu tot el que esdevenia, tot el que contemplava i tot el que li passava. Per això, Maria és el gran personatge de l'Advent i que, en les vigílies mateixes de Nadal, se'ns presenta, perquè ens intentem identificar-nos-hi.

Què hi faig jo?
Els misteris de la vida de Jesús no solament ens criden a contemplar-los, sinó també, i sobretot com Josep, ens criden a sentir-nos-en involucrats, perquè el mateix Esperit que niava en el si de Maria, nia en nosaltres, perquè adoptem el paper que, tots i cada un de nosaltres, tenim assignats en el gran misteri de l'encarnació de Jesús i de la instauració del seu Regne en el nostre món, en el petit i en el gran.

I podem estar segurs que el món que, tantes vegades se'ns apareix com desinteressat i aliè al missatge de Jesús, d'una manera silenciosa, amagada, però real, se sent orfe de horitzons més alts i amplis que els que els hi ofereix l'entorn de la societat del benestar, ara tan desitjat, enyorat i justament reclamat per moltes famílies.

Quant per a mi? Quant per als altres?
Nosaltres, aquests dies, ens hauríem de preguntar que és el que destinem a passar-ho bé aquests festes, i què estem disposats a destinar als necessitats de la nostra societat. Avui, en la capta per a Càritas, o qualsevol altre dia per a qualsevol altra institució social, podem fer baixar una mica el que destinem a nosaltres per fer pujar el que destinem als menys afortunats.

No es pot viure l'eucaristia, que és fer present el Déu en nosaltres, si no obrim els nostres horitzons al món dels necessitats.

ETIQUETES
ENCARNACIÓ